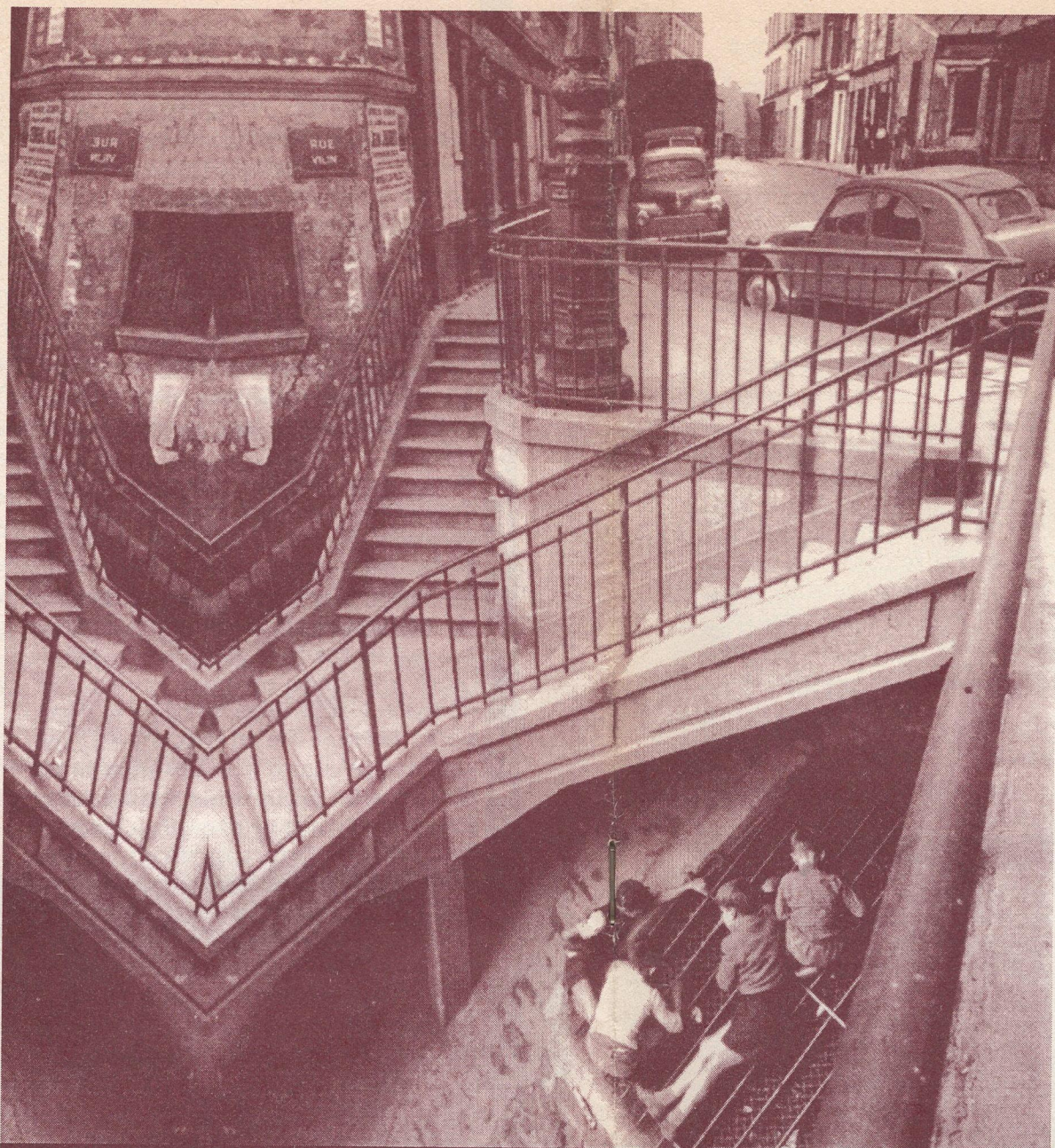

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Χωρίς μεγάλα λόγια λοιπόν. Δίχως φανφάρες.
Αυτά που ξέρουμε είναι αυτά που ζούμε. Δύσκολοι καιροί σε μια άσχημη μητρόπολη.
Ωστόσο... Εμείς γουστάρουμε να τους περιγελούμε. Και να την ομορφαίνουμε...
Με τους δικούς μας τρόπους, τις δικές μας επιλογές, τις δικές μας κουβέντες, τις δικές μας πράξεις...
Κλωτσώντας τενεκέδια στους δρόμους, παίζοντας μπάλα στις πλατείες, ζωγραφίζοντας στους τοίχους.
Κατασκευάζοντας μικρές ή μεγάλες ιστορίες. Δημιουργώντας καταστάσεις. Μαστορεύοντας...
Τους χώρους και τα στέκια μας. Τις εικόνες και τους ήχους μας. Τα λόγια και τα τραγούδια μας.
ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ.
Ό,τι κι αν μας βγαίνει. Κι αν για κάποιους δεν είναι άποψη για μας είναι **ΕΠΙΛΟΓΗ.**
Είναι **ΤΡΟΠΟΣ.** Είναι **ΖΩΗ.** Η **ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΖΩΗ.**

Το δελτίο πληροφόρησης εκδίδεται μηνιαία
από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Περιστερίου και
είναι ανοικτό σε όποιον/α θέλει να εκφραστεί μέσα από αυτό.
Οι συζητήσεις για το δελτίο γίνονται
κάθε Κυριακή στις 5.00 το απόγευμα στο Στέκι,
Καρνιάτσος 166, Τ.Κ. 12135, Περιστέρι

*Τα κείμενα που δεν υπογράφονται από το Στέκι εκφράζουν
αποκλειστικά και μόνο αυτόν /-η που γράφει το κείμενο.

Αυτοδιαχειριζόμενο
Στέκι
Περιστερίου

ΑΠΡΙΛΗΣ '95

Πώς επιτρέπουμε

Στις γειτονιές του κόσμου, το βροντερό παρόν του εφιάλτη, την ηρεμία μας φίλοι νωθρή απειλή. Η ευσπλαχνία μας, η δεκτικότητα μας, η δειλία μας και η σιχαμένη ύπαρξή μας που εμείς την εσκοτώσαμε, έδωσε σε αυτόν τροφή, νερό και ζωή.

Όταν οι αγχόνες, τη λευτεριά του ανθρώπου σκοτώνουν, εμείς την τελετή του απαγχονισμού με πάθος επικροτούμε. Στα εργοστάσια, στα σχολεία, στους δρόμους πως επιτρέψαμε να μεταβληθούν σε νεκροταφεία. Τους νεαρούς μας, τους λευκούς, τους μαύρους και τους κίτρινους που στα πεδία των άτιμων μαχών τους σφαγιάσανε, πως επιτρέπουμε να τους σφάζουν ακόμη, και με τι θράσος διαπραγματευόμαστε τις καλύτερες συνθήκες της σφαγής τους.

Πώς επιτρέπουμε στο νου μας, σύνορα και όρια να βάζουν οι παπάδες, οι μουλάδες και οι γκουρού.

Πώς επιτρέπουμε στη γη μας, σύνορα και όρια να βάζουν οι δημοσιογράφοι, οι στρατοκράτες και οι καπιταλιστές. Πώς εμείς τον φασισμό καταδικάζουμε, όντας οι μεγαλύτεροι φασίστες. Εμείς είμαστε αυτοί που σιωπούν στις ζοφερές κραυγές των κάθε λογής Χίτλερ και Γκαίμπελς. Εμείς είμαστε αυτοί που τρέχουν στις συγκεντρώσεις που επιμελώς σχεδιάζουν τ' αφεντικά μας

ΛΟΙΠΟΝ: Έλληνες - Σκοπιανοί - Τούρκοι - Κούρδοι - Σέρβοι - Αλβανοί - Βόσνιοι

Σφάχτε - βιάστε - αφιονιστείτε - προσευχηθείτε - στρατευθείτε - σκοτωθείτε.

Μια ευγενική προσφορά των 120 ενωμένων εργοστασίων όπλων, γραφείων τελετών, κρατικών κυβερνήσεων και αντιπολιτεύσεων, διεθνών οργανισμών, αφεντικών, παπάδων, μουφτήδων και Μ.Μ.Ε.

Ειδήσεις-Σχόλια

* Τριήμερο εκδηλώσεων στη villa amalias με προβολές ταινιών, θεατρικές παραστάσεις και κουκλοθέατρο, πραγματοποιήθηκε στις 23, 24 και 25 Μάρτη με αφορμή τα πέντε χρόνια ζωής της κατάληψης.

* Πορεία αλληλεγγύης στον αγώνα του κουρδικού λαού, πραγματοποιήθηκε στις 21 Μάρτη στο κέντρο της Αθήνας με πρωτοβουλία της κομμουνιστικής νεολαίας Τουρκίας, με κεντρικό σύνθημα "έλληνες και κούρδοι και τούρκοι εργάτες ενωμένοι".

* Πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες πραγματοποιήθηκε στις 24 Μάρτη στους Αγ. Ανάργυρους, με πρωτοβουλία των αντιρατσιστικών ομάδων Δυτ. Αθήνας.

Αφορμή υπήρξε το κλίμα ξενοφοβίας που καλλιεργήθηκε από τα Μ.Μ.Ε., μετά το θάνατο του 19χρονου Λ.Καυκιά σε συμπλοκή με Αλβανούς μετανάστες. Η συμμετοχή του κόσμου ήταν ικανοποιητική και αν μη τι άλλο έδειξε πως υπάρχει έμπρακτη αλληλεγγύη στους μετανάστες στις ευαίσθητες περιοχές της Δυτ. Αθήνας.

* Εκδήλωση με προβολές slides και video από τον αγώνα του Κούρδικου και Τουρκικού λαού, πραγματοποιήθηκε στις 31 Μάρτη στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι περιστερίου, με πρωτοβουλία της ένωσης τουρκικής κομμουνιστικής νεολαίας. Επίσης έγινε ενημέρωση από κούρδους συντρόφους για τις τωρινές εξελίξεις στην Τουρκία και στο Κουρδιστάν.

* Διήμερο με θέμα την αντιεξουσιαστική δράση στο πανεπιστήμιο, πραγματοποιήθηκε στις 31 Μάρτη και 1 Απρίλη στο Αυτόνομο Στέκι Παντείου. Το διήμερο περιελάμβανε συζητήσεις, κουκλοθέατρο και συναυλία με το συγκρότημα "Ωχρα Σπειροχαίτη".

* Ανοιχτή συζήτηση με θέμα τα ναρκωτικά πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 7 Απρίλη στην πλατεία έξω από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι περιστερίου.

* Και να μην ξεχνάμε βέβαια τη δίκη των 26 καταληψιών στέγης που εκκρεμεί για τις 9 Μάη. Η αλληλεγγύη μας κρίνεται παραπάνω από απαραίτητη.

*** Το σημαντικότερο γεγονός όμως, που καθυστέρησε και την έκδοση του "δελτίου" για ευνόητους λόγους, είναι το μαχαίρωμα των καταληψιών στέγης Γ. Σταθόπουλου και Σ. Ψαθά από το φασίστα Θ. Μανώλογλου, το βράδυ της Παρασκευής 7 Απρίλη, έξω από την κατάληψη στέγης της Αλκαμένους και Ταρσού. Ο σύντροφος Γιάννης Σταθόπουλος βρίσκεται στην εντατική μονάδα του "Ευαγγελισμού" μέχρι και σήμερα, ενώ ο Σωτήρης Ψαθάς έχει διαφύγει τον κίνδυνο. Η αντίδραση του κόσμου που οδήγησε στην αντιφασιστική πορεία της 14ης Απρίλη και στην κατάληψη της ΑΣΟΕΕ και του Πάντειου πανεπιστημίου, όπως επίσης και η για μια ακόμη φορά προκλητική στάση και ανοχή των Μ.Μ.Ε. και των μπάτσων, στο επικίνδυνο πρόβλημα του φασισμού, αναφέρονται αναλυτικά στο κείμενο που συνοδεύει αυτό το δελτίο, κείμενο το οποίο έχει μοιραστεί σε όλες τις γειτονιές του Περιστερίου.

Τις στιγμές που γράφεται αυτό το δελτίο ο Γιάννης δίνει τη δικιά του μάχη με το θάνατο, με μοναδικούς του συμμάχους την καρδιά του και τους συντρόφους του.

Καλό κουράγιο σύντροφε...

25η ΜΑΡΤΙΟΥ. "Τα εθνικά μάρτυρα". Εθνικά πανηγύρια"

25η Μαρτίου του 1821 - 25η Μαρτίου του 1995.

Η Ιστορία συνεχίζεται και μαζί της διαιωνίζονται όλα τα "υψηλά φρονήματα" του ανθρώπινου γένους, τα σχετικά με την πατρίδα, το έθνος, την θρησκεία κ.τ.λ.. "Υψηλά φρονήματα", τα οποία φανερώνουν τα φασιστικά, εθνικιστικά, ρατσιστικά και ιμπεριαλιστικά ένστικτα μιας κοινωνίας εθνοπατέρων. 25η Μαρτίου 1995. Το παραμύθι αρχίζει...

Μια φορά το χρόνο, οι ήρωες ξεθάβονται από το χρονοντούλαπο της ιστορίας. Ο Κολοκοτρώνης χτένισε την αναμαλλιασμένη χαίτη του, με Gell για δυνατό κράτημα, η Μαντώ Μαυρογένους ξεσκόνισε το κόκκινο ξεθωριασμένο φεσάκι της, ο Καραϊσκάκης σιδέρωσε την τσαλακωμένη φουστανέλα του, χρησιμοποιώντας το υπερσύγχρονο ατμοσίδηρο Stirella. ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΞΥΠΝΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΛΗΘΑΡΓΟ.

Τα μικρά άβουλα ανθρωπάκια ξέθαψαν τις γαλανόλευκες σημαιούλες τους, τις κρέμασαν με προσοχή στα μπαλκόνια τους, δίπλα στις ξεραμένες γλάστρες και στις κουτσουλιές των "πετεινών του ουρανού".

Κοίταξαν με μίσος τα γύρω μπαλκόνια και διαπίστωσαν την ύπαρξη κι άλλων σημαίων πιο μεγάλων και πιο γαλανόλευκων. "Η εθνική τους ομοψυχία", είναι άραγε αυτή που μεγαλώνει την υστερία της κενοδοξίας τους; Ψάχνουν για την μεγαλύτερη σημαία χωρίς να ενδιαφέρονται για τις μεγαλύτερες αλήθειες της ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Ευτυχώς όμως τα άβουλα ανθρωπάκια έχουν τα Μ.Μ.Ε (μέσα μαζικής εκτέλεσης), να τους τονώνουν τις εθνικές συνειδήσεις και να τους φουσκώνουν τον πατριωτισμό τους. Κάθε τέτοια μέρα η τηλεόραση παίζει, προβάλλει τις πιο επικές ταινίες, αναμεταδίδει τις μαθητικές παρελάσεις και αυτές των σωμάτων ασφαλείας. Μας προπαγανδίζει, μας θυμίζει ότι είμαστε Έλληνες, "τρανοί αγωνιστές", "βαθιά θρησκευόμενα άτομα". Μας χτίζει στα καλούπια του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, της θρησκοληψίας και της μοιρολατρίας. Ευτυχώς που υπάρχουν και τα Μ.Μ.Ε.!!!

Τι θα ήταν η ζωή μας χωρίς αυτά.

Τα ανθρωπάκια όμως διαθέτουν και απογόνους, ακόμα πιο μικρούς και πιο ημιμαθείς. Τα μαθητευόμενα ανθρωπάκια, που αγωνίζονται στα σχολεία-ΦΥΛΑΚΕΣ να γίνουν τρανά άβουλα ΑΝΘΡΩΠΑΚΙΑ σαν τους προγόνους τους. Μιμούμενοι λοιπόν τους προγόνους τους, δεν έχουν τη δυνατότητα να ξεφύγουν από τα δόκανα της μαμάς-πατρίδας. Μαθαίνουν λοιπόν να αγαπούν το έθνος (μύηση στον εθνικισμό) και να πολεμούν τους "εχθρούς", Τούρκους, Αλβανούς κ.τ.λ... (μύηση στον φασισμό και στην ξενοφοβία). Τα ανθρωπάκια συμμετέχουν στις σχολικές εκδηλώσεις και κατασυγκινημένα τραγουδούν βουκολικά, επικά και πατριωτικά τραγούδια, χορεύουν τοπικούς χορούς (Καλαματιανό, Μπάλο κτλ). Απαγγέλουν στίχους από τον εθνικό μας ποιητή. Αναλύουν το μήνυμα της 25ης Μαρτίου, αποδίδοντας του Θρησκευτικό, Μιλιταριστικό, Ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα. Τα ανθρωπάκια επιβραβεύονται για την διαιώνιση της αποκτήνησης. Τα ανθρωπάκια κάνουν περήφανα ανθρωπάκια που με τη σειρά τους αισθάνονται συγκίνηση για τους κούφιους χαρακτήρες που έπλασαν.

Τα εθνικά πανηγύρια συνεχίζονται κλιμακωτά με αποκορύφωμα τις μαθητικές ή στρατιωτικές παρελάσεις. Εδώ ένα "ρασοφορεμένο" απομάζωμα από τα ίδια ανθρωπάκια, διακρινόμενο για το μιμητισμό και την ομοιομορφία του, σέρνει τα πειθαρχημένα βήματα του στο βωμό που ρεκλαμάρουνται οι ήρωες και προπαγανδίζονται τα "εθνικά συμφέροντα", μέσα από τους ρητορικούς λόγους των φανφαρόνων (πολιτικών, διδασκάλων κτλ).

Αυτό το χαρακτήρα έχουν οι παρελάσεις τις οποίες συνηθίζουν να οργανώνουν ανθρωπάκια κι ανθρωπάκια. Ανθρωπάκια αρσενικά ντυμένα τσολιάδες, ανθρωπάκια θηλυκά ντυμένα Αμαλίες, που από το μάθημα της ιστορίας, (της πλύσης εγκεφάλου δηλαδή) αποκόμισαν ότι: Την 25η Μαρτίου του 1940 γιορτάζουμε την επανάσταση των φοιτητών του Πολυτεχνείου κατά της δικτατορίας των Τούρκων.

Αμαθή ανθρωπάκια άξια τέκνα της πατρίδας που η άγνοια ή η λήθη τα οδηγεί στο να ψάχνουν ψεύτικες αξίες στη ζωή, μέσα από φασιστικούς πυρήνες, δεξ "Χρυσή Αυγή", "Στόχο" κτλ. Αποβλακωμένα

ανθρωπάκια, που προσπίζονται τα συμφέροντα τους, δολοφονώντας τους εχθρούς της πατρίδας, (Κούρδους - Αλβανούς εργάτες) κλωσσώντας τα αυγά του φιδίου. Και όταν η παρέλαση - παράσταση τελειώσει, δεκάδες κομπάρσοι Αμαλίες και τσολιάδες, κατάκοποι από τη συναισθηματική φόρτιση της ημέρας, θα ξεχυθούν με πορεία στο πιο κοντινό τυροπιτάδικο και θα κατευνάσουν τις εθνικές τους ανησυχίες, σε ταψιά με τυρόπιτες, μπουγάτσες και όλα τα σχετικά σνακς. Η εθνική επέτειος θα

γίνει μέρα της εθνικής μπουγάτσας, και η ζωή της μητρόπολης θα ενταχθεί πάλι στους άτονους ρυθμούς του καταναλωτισμού και της αλαζονείας, 26 Μαρτίου του 1995, το εθνικό παραμύθι τελείωσε, τι κρίμα...

Αντε και του χρόνου!!! Το παραμύθι τελείωσε, ο εφιάλτης του όμως είναι καθημερινό μας βίωμα. Το μήνυμα που μας στέλνει η ιστορία μέσα από αυτή τη χρονολογία, δεν είναι αυτό που ο κρατικός μηχανισμός μας προβάλλει. Ο εθνικισμός, ο φασισμός, οι γενοκτονίες, η αλληλοεξόντωση λαών με αφορμές εθνικά ή θρησκευτικά ιδεώδη, είναι το δηλητήριο και η πανούκλα που επιβάλεται από αυτόν τον μηχανισμό και όχι μέσα από τον αγνό λαϊκό αγώνα και τα συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα.

Ιδιαίτερα στις μέρες μας, στις μέρες της μεγάλης αλλοτρίωσης και αποκτήνησης, όπου τα κράτη, τα έθνη επικαλούνται "εθνικούς κινδύνους", για την αλληλοεξόντωση τους μέσα από την αθλιότητα του πολέμου, τέτοιες επέτειοι στέλνουν στο σύγχρονο άνθρωπο το μήνυμα της ΕΙΡΗΝΗΣ, της ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗΣ και ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΟΜΟΨΥΧΙΑΣ.

Ανεξάρτητα από χρώμα, φύλο, έθνος.

Υπενθυμίζουν ακόμα στις εφησυχασμένες συνειδήσεις ότι οι ήρωες δεν τιμούνται μέσα από φιέστες με πλαστικά σημαίακια και χαρτοπόλεμο, μια μέρα το χρόνο, αλλά ο αγώνας τους γίνεται βίωμα στην καθημερινότητα του σύγχρονου, ελεύθερου πολιτισμένου ανθρώπου, για την έναρξη και την κατάκτηση κοινωνικών ταξικών πόλεμων.

Των κοινωνικών ταξικών αγώνων.

"Το δάνειο που δίνει η Αγροτική τράπεζα και επιβάλλει, ληστεύει 36% ως τόκο, οι πενήντα ή εξήντα χιλιάδες δραχμές σύνταξη ΟΓΑ, η αδιάλακτη περιθωριοποίηση της εγχώριας παραγωγής (κηπευτικά, εσπεριδοειδή, λάδι, καπνά, βαμβάκι, σταφίδα, αμπέλια), έναντι της παγκόσμιας ανταγωνιστικότητας, καταδεικνύουν ακόμα μια στρατηγική επίθεση του πλούσιου βορρά της βαριάς βιομηχανίας, εναντίον του φτωχού, αγροτικού Νότου.

Όλα αυτά φωτογραφίζουν τη σκληρή πραγματικότητα που κυριαρχεί τα τελευταία χρόνια γύρω μας εδώ στη Μεσόγειο"

150 ΧΡΟΝΙΑ ΛΥΣΣΑΣ - ΓΗ ΚΑΙ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

- **Πίσω άθλιοι!** Ιδιοκτήτες, έμποροι, μεσάζοντες, κονδυλοφόροι, αρμόδιοι, αφεντικά, εργατοπατέρες.

Το χώμα αυτό που πατάτε είναι ιερό, ποτισμένο με αίμα και ιδρώτα, απ' αυτούς που σας ταΐζουν.

- **Πίσω βλάσφημοι!** Η αγροτική σας τράπεζα (ΑΤΕ) αύξησε τα έσοδα της κατά 220%, και μάλιστα φέτος γίνεται χορηγός για μουσικές εκδηλώσεις στο Μέγαρο. Διασκεδάζετε μπουρζουάδες αυλικοί, αφού πρώτα λεηλατήσετε την παραγωγή και κοιμάστε ήσυχοι. Ως πότε; Μήπως οι συμφωνίες GATT που ψηφίζετε μέσα στα μαστρωπεία της ΕΟΚ, θα σας σώσουν; Ή μήπως τα ασκήρια των μισθοφόρων και οι ένοπλες συμμορίες σας, είναι ικανά να σας γλυτώσουν από την έξαρση της βίαιας ανυποταγής των κολλήγων;

- **Πίσω ηττοπαθή ανθρωπάκια της ΠΑΣΕΓΕΣ,** που θα μιλήσετε πάλι για νηφαλιότητα, εθνική συναίνεση και διαλόγους. Τρέξετε φοβισμένοι στα αφεντικά σας, που είναι έτοιμα να σας παρηγορήσουν με στοργή για την αποτυχημένη καταστολή σας.

- **Πίσω ελεεινοί** κοτζαμπάσηδες της πληροφόρησης και πληροφοριοδότες, που ανησυχείτε μετά δακρύων, για τη μη δυνατότητα μετακίνησης, των εκδρομικών χαζοχαρούμενων μικροαστών οπαδών σας.

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΔΟΙ
ΝΑ ΜΠΛΟΚΑΡΙΣΤΟΥΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ
ΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ

ΣΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΠΟΥ ΧΑΡΑΞΕ
Ο ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ (1872 - 1907)

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΑΓΡΙΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ
ΑΠΕΡΓΙΕΣ

*

Χαρτί κατάταξης ή χαρτί...

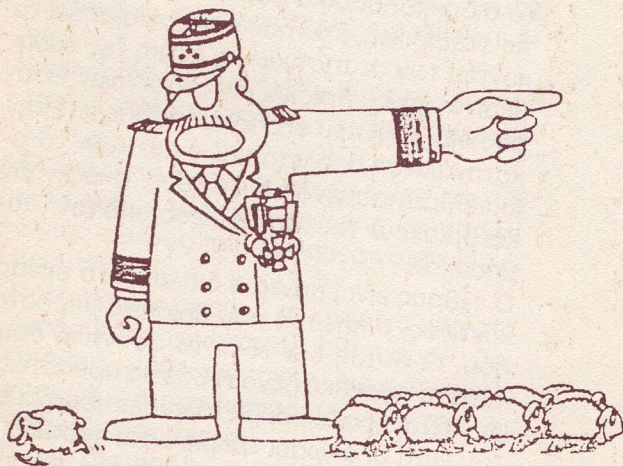
Αρουραίοι, παλιοπόντικες για τους "παλιούς" που θα βγάλουν επάνω τους τα απωθημένα που τους έχει δημιουργήσει η μέχρι τώρα θητεία τους. Νεοσύλλεκτοι για τους караβανάδες.

Ούζα ρε...!

ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΙ

27, 28 και 29 Μαρτίου η κρεατομηχανή του Κράτους υποδέχεται με "ανοιχτές αγκάλες" την καινούργια "φουρνιά" νέων για να τους μετατρέψει σε ανεγκέφαλους, δουλοπρεπείς υπήκοους, έτοιμους να χτυπήσουν, να βασανίσουν ακόμα και να σκοτώσουν για τα συμφέροντα των αφεντικών τους και της κεφαλαιοκρατίας.

Μετά την θητεία του σχολείου είσαι αναγκασμένος να περάσεις και από το "μεγάλο σχολείο" όπου θα ολοκληρωθεί η συντριβή της ιδιαίτερότητάς και της προσωπικότητάς σου. Παρότι σε διαβεβαιώνουν ότι δεν είναι τίποτα, ο στρατός θα σε κάνει άντρα, για την πατρίδα, το έθνος... και άλλες τέτοιες φασιστικές παροτρύνσεις για να σε καθυσηχάσουν, η

σύγχυση και ο πανικός όσων λαβαίνουν το χαρτί κατάταξης είναι ολοφάνερος.

Ίσως και να διαισθάνονται τι τους περιμένει αλλά μην πανικοβάλεστε ο στρατός είναι αποτελεσματικός, σε τρεις βδομάδες με την πρώτη άδεια η συντριβή σας θα φαίνεται παντού, στα μάτια σας, στα χέρια σας, σε ολόκληρο το κορμί σας.

Αλλά ο στόχος είναι το μυαλό...
Το νου σας ε!

αύτε ρατσισμός, αύτε άλλες μαλακίες, σφαγεία δε θα αφήσουμε να γίνουν οι πλατείες

Ο εμφύλιος έχει ξεκινήσει. Περιστεριώτες και Κολωνιώτες, Αιγαλέωτες και Κορυδαλιώτες, και τελευταία Αγιοαναργυριώτες εναντίον Βορειοηπειρωτών ή Αλβανών, όπως τα Μ.Μ.Ε. έσπευσαν να τους χαρακτηρίσουν.

Συνηθισμένοι τοπικοί τσαμπουκάδες; Μάλλον όχι... Όχι για κανένα άλλο λόγο αλλά γιατί έτσι κι αλλιώς, αυτοί οι τσαμπουκάδες δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτοί, ξεκομμένοι από μια κοινωνία που αλλάζει με πολύ γρήγορους ρυθμούς.

Ίσως έτσι να εξηγείται μερικά, το πως ειδικά σήμερα, τέτοιοι τσαμπουκάδες μπορούν να παίρνουν ξεκάθαρα ρατσιστικές διαστάσεις στο όνομα του μαχαιρωμένου Λάζαρου, κάτι για το οποίο φρόντισαν και με το παραπάνω, τα επί πληρωμή κοράκια των Μ.Μ.Ε.

Πέρα όμως από τα Μ.Μ.Ε. και τη γνωστή στάση τους, η πραγματικότητα είναι ότι τα πράγματα αγριεύουν επικίνδυνα.

Αγριεύουν στις ήδη άγριες γειτονιές της βορειοδυτικής και όχι μόνο Αθήνας. Εκεί που τα διασκεδαστικά βαδίζουν πλάι πλάι με τις φάμπρικες, εκεί που η ανεργία σπάει τα κοντέρ των στατιστικών, η φρίκη της καθημερινότητας, βρίσκει διέξοδο στον τσαμπουκά. Εκεί που οι αποκλεισμένοι από την κατανάλωση προλετάριοι, αναζητούν το χιλιοκομματισμένο εαυτό τους, αναζητούν και βρίσκουν ταυτότητα, μέσα από τον τσαμπουκά.

Ο εχθρός είναι πάντα ο διπλανός, ο άμεσα κοντινός, ο πρώτος που βρίσκεις μπροστά σου. Κι αυτός δεν είναι το αφεντικό σου, γιατί τα αφεντικά μένουν βόρεια προάστεια. Δεν είναι οι φλώροι με τα γυαλιστερά αμάξια, γιατί οι φλώροι τραβιούνται παραλία. Αυτός που βρίσκεις μπροστά σου, είναι ο "μετανάστης", έλληνας ή ξένος που με τον ένα ή άλλο τρόπο μοιάζει με σένα. Ο, άλλες

χίλιες φορές κομματιασμένος "ξένος" από τον Πειραιά, το Κερατσίνι, το Αιγάλεω, τους Αγίους, τη Λάρισα, τη Θεσσαλονίκη, τη Συρία, την Πολωνία, την Αλβανία, που σε ένα κόσμο γεμάτο από μπάσταρδες ιδέες, μουσικές, αμφιέσεις, κουλτούρες, ψάχνει να βρει τη μία και μοναδική, αυθεντική, πραγματική κατάσταση που θα του δώσει όλα όσα η "ανάπτυξη" και ο "πολιτισμός" του έκλεψαν.

Κι είναι μάλλον ηλίθιο να υπερασπίζεσαι ενάντια σε αυτόν το μόνο που σου έχει απομείνει: τη γειτονιά σου, το "χώρο" σου. Ναι, μας κλέβουν τα πάντα! Τη μουσική, το χαβαλέ, τον τρόπο ζωής μας, τα παίρνουν και τα μοστράρουν σαν εμπόρευμα, στα γυαλιστερά στρατόπεδα της κατανάλωσης.

Μήπως όμως είναι καιρός να τα πάρουμε πίσω;

Μήπως είναι αυτό που μας ενώνει; Μήπως για την ανεργία δε φταίει ο μετανάστης αλλά το αφεντικό, μήπως για το ότι φρηκάρεις στο Περιστέρι δε φταίνει οι Κολωνιώτες αλλά αυτοί που το έφτιαξαν, αυτοί που το φτιάχνουν χωρίς καν να μας ρωτήσουν, αν τελικά θέλουμε να είναι έτσι;

Μήπως τελικά η διάχυτη βία των τοπικών τσαμπουκάδων, πρέπει να γίνει συγκεκριμένη οργή;

Ενάντια στα αφεντικά και τα επιτελεία των ειδικών που τα περιστοιχίζουν, ενάντια σε όλους αυτούς που καθημερινά μας κλέβουν τη ζωή;

Πολύ πριν σπάσουμε τα κεφάλια μας στο όνομα κάθε τοπικισμού, εθνικισμού, ρατσισμού, κάθε ψεύτικης διαχωριστικής γραμμής, να μην αφήσουμε να γίνουν οι γειτονιές μας γκέτο.

Η ζωή στην πόλη, η ζωή στην γειτονιά, η φρίκη της πόλης, η φρίκη της γειτονιάς, ως είναι αυτό που θα μας ενώνει...

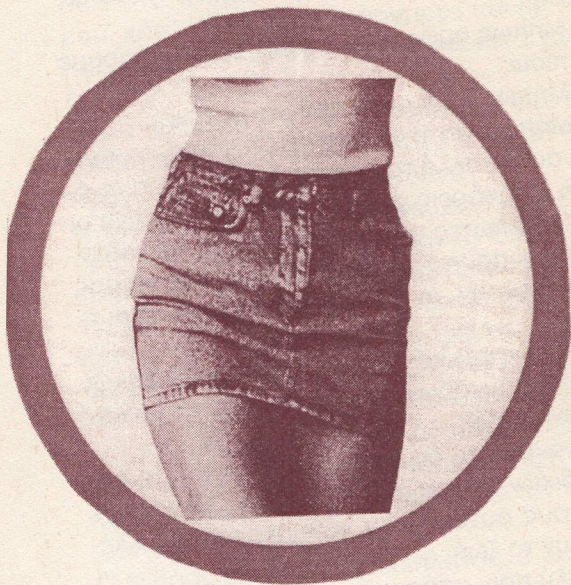
Η αρχή είναι αναίμακτη, οι ενδείξεις αθώες. Ο μοριακός εμφύλιος πόλεμος αρχίζει απαρατήρητος, χωρίς γενική επιστράτευση. Σιγά σιγά πολλαπλασιάζονται τα σκουπίδια στις άκρες των δρόμων. Στα πάρκα σωρεύονται οι σύριγγες και τα σπασμένα μπουκάλια. Στους τοίχους εμφανίζονται μονότονα graffiti, που το μοναδικό μήνυμά τους είναι ο αυτισμός: επικαλούνται ένα Εγώ που δεν υφίσταται πια. Στις τάξεις των σχολείων καταστρέφονται τα θρανία, τα προκήπια των πόλεων βρωμάνε σκατά και κάτουρα. Πρόκειται για κήρυξη μικροσκοπικών, βουβών πολέμων που ο έμπειρος κάτοικος της πόλης ξέρει να ερμηνεύει.

Εκείνο που εντυπωσιάζει σήμερα, είναι η προκατάληψη και η συνακόλουθη αποσπασματική αντίληψη της πραγματικότητας που έχει ο μέσος άνθρωπος. Αυτή η ελλιπής αντίληψη συνίσταται σε μια βαθιά ριζωμένη εθελοτυφλούσα ή επιλεκτική συμπεριφορά, η οποία καθοδηγεί την κριτική του άποψη σε ορισμένους τομείς, μάλλον ανούσιους παρά σημαντικούς.

Αυτά επ' αφορμή των διαμαρτυριών που προκαλούνται στους τηλεθεατές όταν προβάλλονται από τα τηλεοπτικά κανάλια ταινίες αισθησιακού περιεχομένου.

Οι αγανακτισμένοι τηλεθεατές με την πρόφαση ότι τις εκπομπές αυτές τις παρακολουθούν μικρά παιδιά, σπάνε τα τηλεφωνικά κέντρα των καναλιών διαμαρτυρόμενοι για τέτοιου είδους θεάματα.. Αυτά δεν γράφονται επειδή υποστηρίζω την προβολή αισθησιακών ταινιών, - στην ουσία το γεγονός με αφήνει αδιάφορο -.

Εκείνο όμως που πραγματικά είναι εξοργιστικό, είναι ότι οι ίδιοι αγανακτισμένοι τηλεθεατές, όταν προβάλλεται από την τηλεόραση ένα έργο ασύδοτης κι αχαλίνωτης βίας, δεν διαμαρτύρεται κανένας απολύτως.

Το φαινόμενο αυτό είναι πραγματικά θλιβερό γιατί αποδεικνύει το βαθμό δεικνικότητας και ανεκτικότητας ορισμένων κοινωνικών καταστάσεων. Η κάθε μορφής βία έχει καθιερωθεί στις συνειδήσεις, ως κάτι το φυσιολογικό ή στην καλύτερη περίπτωση ανάξιο ενδιαφέροντος, ενώ ο έρωτας ή το σεξ ή ακόμα και η ομορφιά που μπορεί ν' αποπνέει ένα ανθρώπινο κορμί κρίνονται ως ένοχα. Και κρίνονται έτσι από εκείνη τη μερίδα ατόμων που παραμένει απαθής μπροστά στη θέα ενός όχι γυμνού, αλλά ενός κομματιασμένου κορμιού. Αυτό δεν είναι παρά μια ήπια μορφή νεκρολαγνείας η οποία ζει και συνυπάρχει ταυτόχρονα με τη μερική αποστροφή προς τη ζωντάνια, την αγνότητα και την ηδονή που μπορούν να αποπέμψουν δύο ανθρώπινα σώματα που λικνίζουνται ερωτικά. Ακόμα περισσότερο, η αντιφατική αυτή στάση, είναι γνήσιο παράγωγο της γενικότερης χριστιανικής ηθικής που λυμαίνεται αιώνες τώρα την Ευρώπη και σε μεγαλύτερο βαθμό την Ελλάδα.

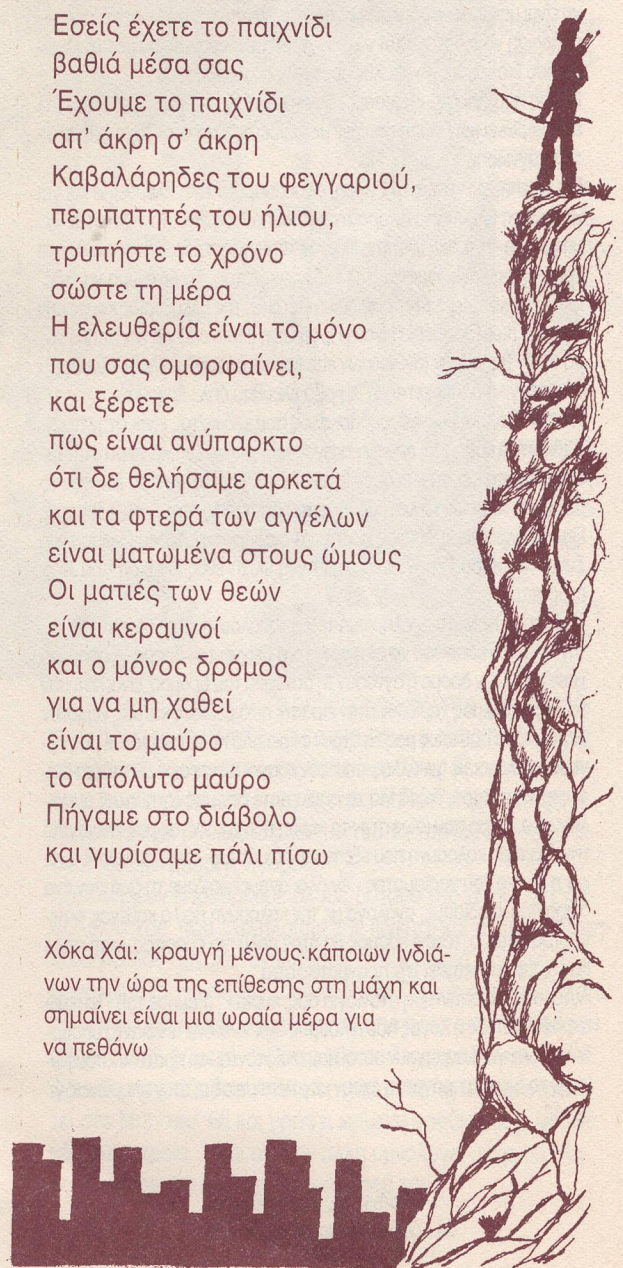
ΚΑΤΑΛΗΨΗ (Γεια σου τυφλοπόντικα)

Παιδιά της πόλης
κεφάλια ανεξιχνίαστα
μάτια τρελλά
όνειρα που μπορείς ν' αγγίξεις
χωρίς υποταγές-μόδες
without motherfuckers
καθόλου πλαστικό
τα μόνα αληθινά παιδιά
Εσείς έχετε το μεγάλο ρυθμό
βαθιά μέσα σας
τον πρωτόγονο ρυθμό σ' όλη την υδρόγειο
Όχι βιομηχανίες-χρηματιστήρια
άσφαλτος-φανάρια
υπουργοί-δισταγμοί
φυλακές-συνθήκες
εφημερίδες-ψυχιατρεία
μετάνοιες-τηλεοράσεις-ντροπές

ΧΟΚΑ ΧΑΪ-ΧΟΚΑ ΧΑΪ

Εσείς έχετε το παιχνίδι
βαθιά μέσα σας
Έχουμε το παιχνίδι
απ' άκρη σ' άκρη
Καβαλάρηδες του φεγγαριού,
περιπατητές του ήλιου,
τρυπήστε το χρόνο
σώστε τη μέρα
Η ελευθερία είναι το μόνο
που σας ομορφαίνει,
και ξέρετε
πως είναι ανύπαρκτο
ότι δε θελήσαμε αρκετά
και τα φτερά των αγγέλων
είναι ματωμένα στους ώμους
Οι ματιές των θεών
είναι κεραυνοί
και ο μόνος δρόμος
για να μη χαθεί
είναι το μαύρο
το απόλυτο μαύρο
Πήγαμε στο διάβολο
και γυρίσαμε πάλι πίσω

Χόκα Χάι: κραυγή μένους κάποιων Ινδιάνων την ώρα της επίθεσης στη μάχη και σημαίνει είναι μια ωραία μέρα για να πεθάνω

"Μερικά πράγματα έχουν μεγαλύτερη αξία, όταν πληρώνεις γι' αυτά" είπε με ύφος η κυρία Γ. από την έδρα, σύζυγος οικονομολόγου, ξεχνώντας, ίσως, για λίγο, την ιδιότητά της του καθηγητή.

Ήταν η ίδια που είχε επιτρέψει στην τρομοκρατία των αποβρασμάτων να οργιάζει κάτω από την αδιάφορη και προκαθορισμένη εποπτεία της. Γήνσια υπέρμαχος της ιδιωτικής εκπαίδευσης και της παιδείας επί πληρωμή, όπως τόσο άλλοι που έχουν καταλάβει τις δημόσιες θέσεις χωρίς να γνωρίζουν την ευθύνη που συνεπάγεται η θέση του δασκάλου ή του οποιουδήποτε απευθύνεται τουλάχιστον σε κάποιον άλλο (πόσο μάλλον σε πλατύ κοινό) με την επικαλούμενη ιδιότητα του δασκάλου ή του καθ(οδ)ηγητή. Δεν υπάρχει τίποτα πιο τιποτένιο στον κόσμο απ' αυτόν τον άκυρο άνθρωπο που αρχίζει να διατυμπανίζει την απέραντη κενότητα και ματαιοίητά του στην απεγνωσμένη προσπάθειά του να μεταθέσει λίγες στιγμές πιο πέρα την πνευματική ή την φυσική αυτοκτονία του.

Πιστεύω πως οι δάσκαλοι, δηλαδή οι οποιοδήποτε σ' αυτόν τον κόσμο αναλαμβάνουν να διδάξουν τουλάχιστον και σε έναν άλλον κάτι, ακόμη κι αν αυτό δεν είναι η φωτεινότερη γνώση (πόσο μάλλον όταν είναι), δεν θα πρέπει να πληρώνονται με χρήμα, σεξ ή με οτιδήποτε άλλο δημιουργεί ψυχολογική εξάρτηση ή όρους αποπληρωμής μεταξύ δασκάλου - διδασκόμενου, δηλαδή εξάρτηση από τον σκοτεινό κόσμο του συσαιοσηματικού συμπλέγματος της επιβίωσης, ακόμη κι αν αυτή η εξάρτηση είναι η πλέον αμυδρή. Η "ηλικιωμένη" των δασκάλων θα πρέπει να είναι μεταφυσική, δηλαδή να προκύπτει από την πνευματική τους εκπλήρωση να διδάξουν και να διδάχονται ταξιδεύοντας πάνω στον δρόμο που διάλεξαν ν' ανακαλύψουν και ν' ακολουθήσουν.

Γνώση που δεν (σε) εξελίσσει, Γνώση που δεν (σε) βελτιώνει ή δεν (σ') ελευθερώνει και Γνώση που δεν μεταδίδεται, είναι στην πραγματικότητα τα Απόγνωστα.

Για να επιτύχει κανείς τη Γνώση, είναι απαραίτητη η Ελευθερία και για να έρθει η Ελευθερία απαραίτητη προϋπόθεση είναι το τελειωτικό ξεμπέρδεμα - η τελική νίκη της Ηράκλειας αγνής παιδικότητας πάνω στα ερπετά της επιβίωσης και της εκδικητικότητας. Το δικαίωμα να διδάσκεις προκύπτει με την προσωπική επίτευξη της Ελευθερίας και ας μην ξεχνάμε πως Ελευθερία είναι η Πρόβλεψη (Πρόνοια) για τον ζωτικό χώρο όσων θα 'ρθουν (ανθρώπων είτε καταστάσεων), (Η λέξη ελευθερία ετυμολογικά προέρχεται απ' τη ρίζα ελεύθου, δηλ.: έρχομαι).

Για τον ίδιο ακριβώς λόγο, δάσκαλος που εκδικείται, είναι στην πραγματικότητα κάθαρμα, όπως κι εκείνος που αφήνει ζωτικό χώρο στην εκδικητικότητα και στην αυτοδικία είναι εγκληματίας και άρα δεν έχει το δικαίωμα να ασκεί το λειτουργήμα του δασκάλου ή του καθ(οδ)ηγητή. Για να είναι κανείς Δίκαιος πρέπει να διαθέτει την Αιώνια Γνώση ενός Συνεσταλμένου Γέροντα και την Αγνή ψυχή ενός Παιδιού που Αναπτύσσεται.

Η Ηθική - Πνευματική πληρωμή του Δασκάλου είναι το Δώρο του για τον ανεμέλο κόπο του να οδηγεί και να δείχνει τον δρόμο σ' όσους έχουν χάσει τον δρόμο ή αγνοούν τη συνέχεια του δρόμου: είναι κάτι σαν τα δώρα που μας χαρίζουν όταν είμαστε πιτσιρικάδες και μας γεμίζουν χαρά, δώρα που ίσως μας τα έχουν φέρει από πολύ μακριά και μας κάνουν να βλέπουμε "με άλλα μάτια" τον κόσμο, πιο σφαιρικά, από μια διαφορετική πλευρά, δώρα για τα οποία ποτέ δεν μας ζητήθηκαν ανταλλάγματα, δώρα που ίσως ήταν τα κέρδη που ο καθένας μας έλκυε από την ιδιαίτερη καλοσύνη που εξέπεμπε σαν άτομο - αυτή άλλωστε είναι και η έννοια του χαρίσματος. - Αν όλοι αντιμετωπίζαμε τη ζωή σαν ένα δώρο που κερδίσαμε, ανάλογα με την καλοσύνη που ο καθένας εκπέμπει σαν άτομο, τότε ο κόσμος θα ήταν πολύ πιο όμορφος, γιατί απλά θα είχαμε κατακτήσει την πραγματικότητα.

Αυτά, σαν μια απάντηση στα λόγια σας, κυρία Γ. (Γάμησέ τα!) Πιστεύω ακράδαντα πως ο λόγος που ο κόσμος έχει γίνει ένα απέραντο μπουρδέλο, είναι γιατί υπάρχουν αυτοί που σκέφτονται και πράττουν σύμφωνα με το "μερικά πράγματα έχουν μεγαλύτερη αξία, όταν πληρώνεις γι' αυτά."

EUROBANK είναι η τραπεζική της Λάτση-Κούρκουλου.

"Αφηγηματολογία" είναι το σύνολο των θεωριών περί δόμησης του πεζού λόγου. Στην Ιταλία προσφώνονται ως ιδεολόγοι της, ο UBERTO ECO και ο CESARE SEGRE.

Η σημειολογική έδρα όλης της Ευρώπης βρίσκεται στη Μπωλόνια, την κατέχει ο Έκο και ό,τι κυρίως τον καθιερώνει είναι τα βιβλία του: "Μια θεωρία της Σημειωτικής" και ο "Ο ρόλος του αναγνώστη".

Πρόσφατα διαπίστωσε η κοινή γνώμη το πάντρεμα της υψηλής διανοητικής παραγωγής με τις κυρίες των τιμών της τριτοκοσμικής ελληνικής "Αυλής". Την κουμπαριά την κατάφερε τελευταία στιγμή η κυρά - TV. Τα λιγοστά της αγγλικά την δυσκόλευαν από καιρό. Τώρα όμως δεν ήξερε πως να φερθεί στη νύφη και τον γαμπρό. Κάποια στιγμή νόμιζε ότι το γλέντι άρχισε και γύρεψε να κεράσει όλο τον κόσμο. Αναζητούσε πού θα φέρει μια - δυο βόλτες. Είχε έρθει πια στο κέφι. Ζαλίστηκε.

Λοιπόν όλοι χαζέψαμε εκείνη τη βραδιά. Δεν είχαμε πάει στην σύναξη όμως. Ξέραμε ίσως από καιρό πως το Πανεπιστήμιο - Πολυτεχνείο και κεφαλαιούχοι - Εταιρείες πηδούντουσαν πριν το γάμο τους. Το καταλαβαίνει κανείς απ' τα λεγόμενα ερευνητικά προγράμ-

ματα στο Πολυτεχνείο, τα οποία αποκάλυπτα χρηματοδοτούν αδρά πολυεθνικές, με τρόπο που να ελέγχουν έρευνα και αγορά. Το διαπιστώνεις κάθε φορά που βλέπεις χουντικούς που επανδρώνουν τις σχολές. Η Πάντειος για παράδειγμα εξάγει βουλευτές και παντού τα τσατσιλίκια προσδίδουν χρώμα μαύρης αγοράς.

Και επιπλέον βαρεθήκαμε όλους αυτούς της γαλλικής εγκεφαλικότητας, που στα πλαίσια της κινείται και ο Έκο. Επιστημολογία που αυτοκαταναλώνεται στα κοσμικά σαλόνια. Παράνάλωμα διάνοιας και κούφια λόγια. Προσοχή σ' οτιδήποτε σε επίπεδο ορισμών πλαισιώνεται από πρώτα συνθετικά του είδους "από -", "μετά -". Πίπτες κύριοι. Το παράδειγμα του Φουκώ υποψιάζει κατά κάποιο τρόπο. Απ' τη μία πρωτοστατεί στο Μάη του '68 και γράφει κείμενα γροθιές (π.χ. φυλάκες, ψυχιατρεία...) και απ' την άλλη μνημονολογεί υπέρ του Χομείνι και του πιστού σαν ποιμνίο λαού του.

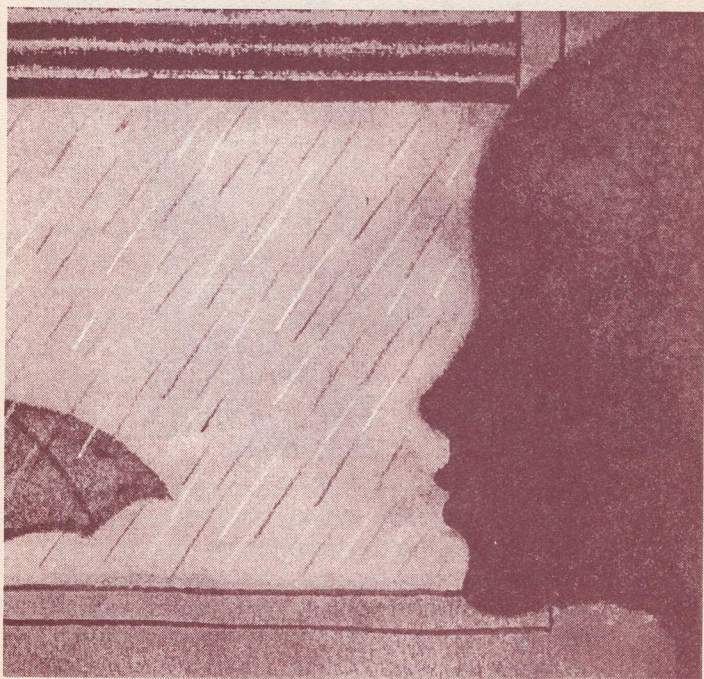
HOME ALONE

Η μοναξιά που βιώνουμε αδιαμαρτύρητα
η μοναξιά που μας κατατρώει
η μοναξιά που μας παραμορφώνει.
Είναι μέσα και έξω μας.

Ενσωματωμένη στο πετσί μας. Υποσυνείδητη ή
το όπλο μας ενάντια στην υποκρισία, την τυπο-
ποίηση, την ανυπαρξία των κοινωνικών μας σχέ-
σεων. Δεν είναι ο προσωπικός μας φίλος, η δι-
κή μας επιλογή, ο τρόπος μας να υπάρχουμε.
Είναι κακοποίηση της ψυχικής μας ζωής, απο-
νέκρωση της δημιουργικής μας ικανότητας, α-
πανθρωποίηση, αυταπάρηση.

Μας ξεγελά συχνά με μια ζωή που μας φέρνει
αδιάκοπα, αντιμέτωπους μόνο με τον εαυτό
μας ή χρησιμεύει σαν πρόσχημα προκειμένου
να αποποιούμαστε τις ευθύνες μας για πράγ-
ματα που αφορούν όλους αλλά πρώτα και κύ-
ρια τον ίδιο μας τον εαυτό. Τον εαυτό μας που
δεν μπορεί να υπάρξει ανεξάρτητα από τους
άλλους γιατί τότε ανακυκλώνεται και φυτοζωεί,
σκουριάζει και σαπίζει.

Μας απαγορεύει να είμαστε μέσα από τους άλ-
λους δηλαδή να είμαστε εμείς.

Μας αποτρέπει από το να βιώνουμε, μια διαρκή
αναζωογόνηση, την κινητήρια δύναμη κάθε
δημιουργικότητας.

Μας οχυρώνει υποχρεώνοντάς μας να "πεθά-
νουμε" από "ασιτία".

**Ας γίνει η μοναξιά μας το τείχος,
που στις επάλξεις του θα συνεννοηθούμε
και θα το ρίξουμε.**

ΟΝΕΙΡΑ ΘΕΡΙΝΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Κοίταξε έξω απ' το παράθυρο...Το φως
πλημμύριζε τ' οπτικό του πεδίο και τα που-
λιά πετάγονταν απ' όλες τις μεριές τσιρί-
ζοντας αυθάδικα. Όμορφιά...

Κατέβηκε κάτω κι άνοιξε το ραδιόφωνο.
Μέχρι να ετοιμάσει τον καφέ, είχαν κιόλας
ακουστεί τα καλύτερα κομμάτια που είχε
αρχαιοθετήσει στο μυαλό του σαν τα πιο
αντιπροσωπευτικά του τύπου του. Ωραία...
Κι ο καφές πιο απολαυστικός από ποτέ,
βαρύς με βαθύ καφέ χρώμα, ν' αναδύει α-
νατολίτικες οσμές και τεμπέλικους συ-
ναιρμούς.

Αυτό είναι ο ορισμός της αρμονίας, μάγκα.
Το τηλέφωνο χτύπησε διακριτικά και υπο-
μονετικά, σαν να του ζητάει συγνώμη για
τη διακοπή.

Μια ζεστή φωνή του ευχήθηκε καλημέρα
και συνέχισε να τον γοητεύει, υποσχόμενη
ένα προκλητικό γαστρονομικά πρωινό, με
ζεστά κρουασάν και πολύ έρωτα. Πριν
προλάβει ν' απαντήσει, το σώμα του έγνε-
ψε καταφατικά και το στομάχι του τρα-
γούδησε ζηλιάρικα και ικετευτικά το ναι.
Κατέβασε το ακουστικό ευγενικά και το
μυαλό του άρχισε να σκηνοθετεί μέσα σε
βαθύ γαλάζιο φόντο, ερωτικές περιπτύξεις
και ευχάριστους διαλόγους μ' ερεθιστικά
επιχειρήματα. Πρωινό μ' εκείνη, αυτή είναι
ζωή...

Τότε συνέβει! Τα χέρια του άρχισαν να
τρέμουν ανεξέλεγκτα, τα μάτια του πόνε-
σαν και το δωμάτιο άρχισε να χάνεται σι-
γά - σιγά, δίνοντας τη θέση του σ' ένα γυά-
λινο κουκούλι που περίκλειε το σώμα του.
Λίγα δευτερόλεπτα νεκρού χρόνου και το
Α3 προσαρμόστηκε στην ψηφιακή του
πραγματικότητα, -αυτήν που ουσιαστικά
δεν είχε εγκαταλείψει ποτέ- ενώ η κόκκινη
ένδειξη που αναβόσβηνε, τον ξενέρωσε
για τα καλά.

ΤΕΛΟΣ ΧΡΟΝΟΥ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ
ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΑΝ
ΘΕΜΑ: ΠΡΩΙΝΟ ΞΥΠΝΗΜΑ ΜΕ ΤΗΛ.
ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΧΡΕΩΣΗ: 100 ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΔΕΚΤΕΣ ΣΤΟ 00600
11 325

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΟΝΕΙΡΩΝ Α. Ε.

"ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΣΑΣ ΟΝΕΙΡΟ"